

הוא מתבטא במיבנה התקציב. בזה מדובר, ולא בכספים שסיבסדו זה עולה! עם סדר-עדיפויות זה אין להשיג דבר, כי הממשלה לא עשתה מזמן דבר יותר טוב, גם מבחינה חכמה רתית וגם מבחינה הכלכלית, מי אשר להשאיר את סיבסוד המזון עז כנו.

בכל הכתבים שלי הייתי נגד ביטול הסיבסוד למוצרי-סוד, וטוב שהדבר סוף-סוף מקבל גושפנקה רשמית. הסיסמה "לסבסד את הנצרך", ולא את המיצר, אין לה כל משמעות כאשר השכר ה"מוצע" במשק הוא בגבול — או מתחת לגבול — של קו-העוני, לפי החשבונות של הביטוח הלאומי ומישרד-העבודה והרווחה. לגבי "הנצרך" דרושה עליית שכר, ולא סיבסוד. אך על זה אין מדברים, אלא על עליית קצבות הילדים והזקנים. הדבר יאט את עליית-המדד.

(המשך מעמוד 17)
ידאגו כבר הירידות בהכנסות שיווצרו כתוצאה מן הירידות ההתחלתיות במחירי-תקציב.

עד כאן ההצעה הראשונה האומרת מה עלינו לעשות כדי לבלום את האינפלציה, ולא על גבם של השכירים ומיעוטי-היכנסות. דבר שאינו מצליח ממילא.

בניגוד לאמונה הכלכלית הנפוצה מאד, לא הגודל של תקציב הממשלה הוא הגורם לאינפלציה (את הפרופ' אסף רוזן פיסט רואי שפני שהוא דגל באמונה זו. לצער, אין זה אומר עדיין שהממשלה ויתרה על העמדה הזאת).

גם הגודל של הגרעון בתקציב אינו גורם לכך. בתקציב המערב-גרמני יש גרעון עצום, ואין שום אינפלציה.

התקציב הוא אינפלציוני כאשר הוא מהווה מכשיר לחלוקת הכנסות בלתי-שיוויוניות. כאשר הוא מעביר הכנסות מרוב האוכלוסיה, שהיא שכירה, אל המיעוט בה.

כך הזרים התקציב של 1978, למשל, 12 מיליארד לירות לכיסיהם של 100 אלף עובדי-הממשלה. לעומת זאת, לפי החשבון של המכון למחקר כלכלי וחברתי של ההסתדרות, הזרים תקציב זה 25 מיליארד לירות אל כיסיהם של כמה אלפי לא-שכירים. באמצעות סיבסוד ההון, נוסף על כך הזרים התקציב 50 מיליארד ל"ל לכיסיהם של ספקי-הממשלה, וחלק גדול מזה היה רווח אינפלציוני, ואילו לסיבסוד המוצרים ה"בסיסיים" הוצאו רק 7.8 מיליארד לירות. כל זה קורה כאשר רוב הממנים של התקציב — משלמיה-המיסים — הם שכירים! **התקציב של הממשלה הפך גורם אינפלציוני לא בשל גודלו, אלא מפני שאיפשר למיעוט בחברה לעשות על חשבונם רווחים בשיעור רב גדולים.**

לבטל את

הביטול

אן אנו עוברים למערכה השנייה של ביצוע תוכנית-החומש ושל ה"ממשלה".

המערכה הראשונה היתה קבלת תוכניתו של הפרופ' אסף רוזן. במערכה ה"שנייה" פיסרו אותו, וביטלו את ביטול הסובסידיות למוצרי-הסוד, לא לפי דרישת ההסתדרות אלא לפי דרישתו של ראש-הממשלה בכבודו ובעצמו.

לשמע הדברים האלה, נפלה פאניקה גדולה על כל מרכיביה של הכלכלה ה"ממוסדת" שלנו. פקידה-האוצר הכריזו על אבל לאומי (אולי צריכים לפטר אותם?). באומרם שיום זה הוא "יום עצוב לכל-כלה הישראלית". באמת מצאו להם על מה להתאבל.

נגיד בנק ישראל פנה אל כל כלי-התיקשורת, כדי להתריע על האסונות שימשמשו ויתרחשו עלינו דווקא בעיקבות סיבסוד המזון — וזאת למרות שהוא הכריז רק לפני שבועיים, בראיון שנתן ל"ידיעות אחרונות", שלו לא איכפת מאיזה שיכבה לוקחים את כוח-ההקנייה לשם ה"מלחמה באינפלציה, אם מבעלי-היכולת או ממעוטי-היכולת. כי זו שאלה פוליטית גרידא, ולא שאלה כלכלית. אך נראה שלפי הגגיד, בכל זאת טוב לכלכלה אם פוגעים דווקא בכוח-ההקנייה של רוב קוני הלחם והחלב.

נביאי ביטול הסובסידיות למזון אינם חוסכים דמיון מזאת דנו את עתידנו השחור משחור, אם דבר זה לא יבוצע — כאילו המדיניות של עדייה מתמדת במחירי המוצרים ה"בסיסיים" חסכו מאיתנו את האינפלציה!

באמת קשה להבין את זעקות-השבר האלה. הרי אצלנו יש כסף לכל דבר. מיליארדים ועשרות מיליארדים להקמת ההתחלות, וגם עבור הפיצויים כאשר מורידים אותן. לעשרות מיליארדים ל"שנה, בעיקבות העלייה במדד, עבור בעלי "הצמודים", שביניהם מיעוטי-היכולת הם מיעוט. 45 מיליארד לירות תעביר הממשלה השנה לבעלי-החוב שלה בארץ. ואילו הסובסידיות, לפי החשבון של האוצר, לא ידרשו אפילו את חצי הסכום הזה.

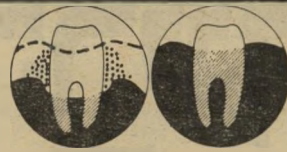
אין זאת אלא שרווחת השכבות, שרוב משכורתן יוצא למזון, עומדת במקום ה"אחרון בסדר-העדיפויות הלאומי, כפי ש-

טילאק

להסרת כתמי ניקוטין,

קפה, תה ואבן שן

הוכח כי מרבית משחות השיניים הנודעות בעולם מכילות חמרי ליטוש גורמים לבלאי השיניים על ידי חריצתן, מאידך טילאק השאיר את השיניים לאחר צחצוח ממושך ללא רופי וחרץ.

האם אפשר להפטר מאבן השן?

כן בהחלט! אך בזהירות, ללא חמרי ליטוש החורצים את השן. טילאק מכיל סודיום בנוזל המרכך את אבן השן וממיס אותה. לאחר פעולת הריכוך מסיר המרכיב החשוב ליליט את אבן השן, בעזרת מברשת השיניים. טילאק מכיל גם ממיס מיוחד להורדת כתמי ניקוטין.

ההבדל בין חיך זוהר לחיך עמום — הוא ההבדל בין שיניים לבנות עם ברק זוהר לשיניים מצהיבות מכוסות אבן שן או כתמי ניקוטין.

מהי אבן השן?

בדומה למשקע האבן שבקומקום, מתכסות שינינו באבן השן שמקורה בריר הפה.

מדוע אבן השן מזיקה?

אבן השן נקבובית ולכן סופגת שאריות מזון, כתמי טבק, תה וקפה. השיניים נעשות כהות ומכוערות וחיידק העששת (רקובן) מתפתח במהירות. אבן השן חודרת אל מתחת לחניכיים — חושפת את צואר השן — מחלישה את השן ובמקרים קיצוניים השיניים עלולות לנשור.

האם השימוש היומי יומי בטילאק בטוח?

כן בהחלט! במחקרים אשר נעשו בשוודיה ובארה"ב שימושי יום יומי במשחת שיניים טילאק מבטיח שיניים בריאות ולבנות ושומר על אמול השן לאורך ימים, להשיג בכתו מרקחת, פרפוריות, בתי כל-בו, ורשתות שווק.

Teelak

הדרך הקצרה והבטוחה לשיניים לבנות

דיסקו בע"מ

כלכלנית אלכסנדר מיעוט זוכה, רוב מפסיד

האטה זו תחסוך לממשלה כסף, שיספיק כ"ל לכסות חלק מהסכום הדרוש לקיומן של הסובסידיות. מילבד זה, בתקציב ה"ממשלה ל-1979 יש 12 מיליארד לירות ל"סיבסוד האשראי, דבר שבוטל, לפי הח"טות, הממשלה, ולכן יכול סכום זה לעבור לכיסוי הסובסידיות ומוצרי-הסוד. אין צורך להדפיס כספים במסגרת התקציב הנוכחי, ומה יהיה עם קיצוץ ה"תקציב, שעליו הוחלט גם כן?

האם השארת הסובסידיות עז כנו תדרוש קיצוץ בשרותים? כי שום אופן לא, אם הקיצוץ בתקציב בים ייעשה דרך הפיקוח על מחירי התקציב, כפי שהוצע בסעיף קודם. ההשפעה החשובה והאנטי-אינפלציונית ביותר של הגברת הסובסידיות על המורצים הבסיסיים היא השפעתו החיובית על חלוקת ההכנסות, ביגלל זה הופכת חלוקת ההכנסות דרך תקציב-הממשלה שיוויונית יותר, ולכן התקציב אינפלציוני פחות.

ביצועה המוצלח של הגדלת הכיב"סדיות דורש פיקוח על מחירי המוצרים המסובסדים, כדי שהסובסידיות לא ייש" ארו בכיסו המתווכים, אלא יעברו אל הציבור. הוא גם קשור בפיקוח כללי על מחירי התקציב, כפי שהוצע לעיל. פיקוח זה יאפשר כשלעצמו חלוקת-הכנסות צדקת ואנטי-אינפלציונית יותר, באמצעות התקציב, והוא גם יאפשר דברים נוספים בכיוון זה, כגון הגדלת הסובסידיות ל"מוצרי-הסוד.

עצמ

סוף העונה לאיכות מעולה

ארנקים דיזינג'ור 120 ת"א

לצעידים דיזינג'ור 125 ת"א

היטו יחידים

זמש זמנה 25 ת"א

דיזינג'ור 128

המובילים באופנות יבוא 1980